

XI

СЕДЕМТЕ ОСВОБОЖДАВАЩИ ДЕЙСТВИЯ (I)

“Когато, уморени от борбата в нашия свят, достигнете до откритието, че тъмнината никога няма да стане светлина, а може само по физичен начин да се създаде заместник на светлината, тогава вие с вашите действия, с цялото си поведение в този свят, ще започнете да свидетелствате за това.”

Тези думи от нашата предишна глава се отнасят за онзи човек, който се обръща към Школата на Мистериите, изпълнен с надежда за спасение. Който обаче още очаква от диалектичния живот нещо значително, който все още не е навлязъл в задънена улица, може да проявява голям интерес към трансфигуристкото учение и неговите въпроси, но Гносисът не би могъл по никакъв начин да го докосне, да го разтърси със своите освобождаващи аспекти. Такъв интерес в най-добрия случай е плод на разума или на емоциите.

И така, в Преддверието на Школата има два вида хора: едни, които само се интересуват, и други, които участват от вътрешна необходимост. Само на последните може непосредствено да се помогне.

С това не искаме да кажем, че тези, които само се интересуват, би трябвало да напуснат Школата, тъй като не е изключено с времето те да си спомнят някои аспекти на Учението, да ги разберат по-добре и да реагират положително. Но тази група ученици трябва да разбере, че Хляба на живота може да получи само онзи, който се

приближава до Гносиса от вътрешна необходимост.

Може би у вас с тревога и вълнение възниква въпросът дали в Школата на розенкройцерите не стават постоянно грешки, когато, съдейки неправилно за някои ученици, не им се дава Храната на освобождението, въпреки че те имат право на това. Такива грешки са абсолютно изключени, защото всеки ученик сам определя своята зрялост и готовност. Готовността за приемане на Гностичната светлина зависи от самия него, от неговото правилно действие. Когато ученикът чрез своето правилно поведение достигне до един подходящ момент за възприемане, то Гносисът, светлината на първоначалната прана, се разкрива пред него, за да влезе през отворената врата.

Ако все още си задавате въпроса: “Не могат ли да ме забравят или объркат?” – значи у вас говорят старите норми и се подчинявате на закона. Необходимо е сами да изпълнявате закона, вие самите да сте законът.

Да се изпълнява Законът на новия живот не означава да се изучават или наизустяват параграфи и външно да се спазват, а да се възприеме едно ново поведение, което чрез действията си да премахне разделението между вас и Гносиса. Докато тази врата е затворена, много малко може да се направи за вас. Сами трябва да отворите вратата със своето ново поведение, което е резултат от вътрешна потребност. Не можем да извършим това вместо вас. Не започвайте обаче с подражание на новия живот, не започвайте да се упражнявате в новия живот – това изобщо няма да ви се удаде. Новото поведение трябва да се роди спонтанно, по вътрешна необходимост.

Когато едно такова действие, едно такова поведение се затвърди, може да се осъществи първата фаза на

освещаващия процес. Такъв един ученик е като чужденец в света, като изгубен, който има само един стремеж: “Да се завърне у дома!” В началото обаче търсецият не знае накъде да се насочи, в коя посока се намира Домът. Възможно е той да изпадне в отчаяние, но независимо от това ученикът е обзет от стремеж към търсене като основна жизнена необходимост.

В подходящия момент на това търсене бива отговорено чрез едно много ясно разбрано от розенкройцера внушение. От този миг учението, лекциите и другите действия на Братството изглеждат на ученика по съвсем различен начин.

След тази фаза на ориентация ученикът, знаейки вече накъде да насочи своя компас, за да намери Пътя към дома, трябва да реши дали наистина и реално иска да върви по този път. Това решение, разбира се, отново представлява едно истинско действие. В нощта на своя земен път заблуденият търси Светлината. Неочаквано върху него пада светъл лъч. Воден от него, той се обръща към далечната цел. С това действие ученикът сам отваря вратата.

Когато така подготвеният ученик реши да поеме пътя на истинския живот, това решение е в резултат от работата на едно нервно сплитане. Това е едно нервно напрежение, към което трябва да се приспособят жлезите с вътрешна секреция и кръвта. В тази ситуация, възникнала от себеосвобождаващото действие, в светилището на главата разцъфтява една от Розите, благодарение на което първият лъч на светлината на първоначалната прана успява да проникне в змийския огън, за да повлияе на огледалото на подсъзнанието, намиращо се в кръстцовото сплитане (plexus sacralis).

Вече знаете, че по този начин всичките седем лъча

трябва да проникнат в човешката система и да предизвикат седем реакции в ученика. Тези седем реакции се наричат *седемте освобождаващи действия* – това са онези действия, които се извършват по време на Тайната вечеря. Бихме искали да ги опишем. Надяваме се и се молим това описание да не увеличи интелектуалния ви багаж, а да помогне преди всичко за освобождението и развитието на вашето поклонничество.

Целта на седемте усилия на светлината на първоначалната прана е да ви извади от кладенеца на смъртта, да ви освободи от шахтата на диалектичното безумие. Затова тук се говори за седем действия. Трябва все по-ясно да съзнавате, че медитацията и размислите не могат да ви помогнат. Само едно поведение, родено от вярата, т.е. от вашето състояние на ученик, вървящ по пътя към Бащиния дом, може да бъде за вас освобождаващо. Затова в книгата “Алхимичната сватба на Християн Розенкройц” се разказва колко важно е да се уловим за тези седем възета, които се спускат надолу. Това е свързано с голяма вътрешна борба, която при всички случаи се проявява и външно.

Който се отправя на път към новия живот, трябва да преодолее съпротивлението на закона на диалектичната природа. Даже когато нагласата на ученика, неговата готовност и предразположеност са идеални, трябва да се има предвид, че цялата му личност принадлежи на природата на нашия свят.

Затова първият лъч на светлината на първоначалната прана има за цел да ограничи природното, диалектичното влияние, до необходимия възможен минимум. Това се осъществява с помощта на седемте сплитания, чийто център е в гърлото. Тук гърленото сплитане е от решаващо значение.

Известно ви е, че човек е свързан с обкръжаващия го свят посредством дишането и сетивните органи. Както най-важните, така и второстепенните функции на дишането и на сетивните органи се контролират от гореспоменатата група сплитания. Всички сили, вещества и вибрации в атмосферата, всички светлинни, цветови и звукови вибрации се улавят от тази група сплитания и, по-малко или повече изменени, се предават по-нататък в системата.

Който се чувства чужденец в този свят и копнее за истинската родина, знае, че от всички сили, субстанции и вибрации, светлини, багри и звукове на земната природа излиза отрова – едно привързващо към природата действие. Като продукт на тази природа, личността е принудена да черпи жизнени сили от обкръжаващия я свят. Поради произхода си, тя е свързана здраво със светлинните и звукови вибрации на този свят. Затова трябва да се направи още твърде много, преди тази личност да може да се включи в процеса на регенерация, който се нуждае от вибрациите на абсолютно друг световен ред. Разбирате, че тук става въпрос за едно пленничество.

Сега бихме искали да се спрем на осъществяването на това освобождение. Първо, трябва да обърнете внимание на факта, че предстои една битка. Новият живот трябва да започне да се реализира с такива действия, с които да се даде възможност на групата сплитания на гърлото силно да се измени. Чрез това този център ще може да се защити от много природни влияния, а действието на други влияния силно ще се намали и ще се сведе до минимум. Така тази група сплитания ще се отвори напълно за лъча на светлината на първоначалната прана, който ще се отрази в кръстцовото сплитане. Когато ученикът успее да изпълни тази задача, то спускането

на първото въже в шахтата на смъртта е успешно.

Сега може би разбирате, че в тази първа фаза на процеса на Тайната вечеря чрез целенасочени действия се създават условия за трансмутация на телесната природа. Такава трансмутация може да бъде постигната само когато активността на личността се сведе до минимум, за да може новата природа безпрепятствено да приведе в действие своите сили.

Моментът, в който първият лъч на светлината на първоначалната прана се отрази от кръстцовото сплитане, се нарича в Библията “празник на безквасните хлябове”. А изпращането на Петър и Йоан за приготвянето на Пасха символизира момента, когато групата сплитания в гърлото започва да се променя. Насоки за това можете да намерите, например, в Евангелие от Лука, глава 22:

И приближаваше празникът на безквасните хлябове, който се нарича Пасха... И Исус изпрати Петър и Йоан и им каза: Идете и ни пригответе, за да ядем пасхата. А те Му казаха: Къде искаш да приготвим? А Той им каза: Ето, като влезете в града, ще ви срещне човек, който носи стомна с вода; последвайте го в къщата, в която влезе, и кажете на стопанина на къщата: Учителят ти казва: Къде е гостната стая, в която ще ям пасхата с учениците Си? И той ще ви посочи голяма горна стая, постлана; там пригответе.

“Денят на безквасните хлябове” е часът, в който ученикът е готов да приеме светлината на първоначалната прана като Хляба на живота – чист, безквасен, без примеси от диалектичната природа. Към тази задача е призван всеки ученик и той може да я изпълни, когато срещне човека, носещ стомната с вода.

Тук става дума за първия лъч на божествената светлина, който първо се спуска през гръбначно-мозъчната система към кръстцовото сплитане, за да се изкачи след това през симпатиковата нервна система към групата сплитания в гърлото, където се намира вратата към светилището на главата – *голямата горна стая*. Казано е също: “Там пригответе”. На Петър и Йоан се дава задачата да изпълнят това поръчение.

Когато ученикът в този етап от своето поклонничество тръгва след човека, носещ стомната с вода, и вследствие на това ясно се проявяват признаците на Петър и Йоан, то той довежда нервната си система до едно особено напрежение, до една особена вибрация.

Проявените признаци на Петър и Йоан са настъпилите у ученика усилена вътрешна динамика на волята и любовна отдаденост на единствената цел. Когато ученикът заеме такава позиция и тя се прояви в него, задължително се развива една особена вибрация на нервната система. Тази вибрация бихме свързали с понятието “уранов” и бихме могли да я опишем като експлозивна и обновяваща. Във всички случаи такава вибрация действа на създанията на земната природа разрушаващо, довежда до хаос, изгаря и разбива.

Обаче за ученика, когото представяме тук, е важно да приготви Пасхата и да отпразнува Тайната вечеря. Затова той е готов да понесе всички последствия, предизвикани от пробудената по този начин нервна вибрация. Той знае точно, че непосредствено след това ще се разрази буря. Спомнете си началото на “Алхимичната сватба на Християн Розенкройц”. В навечерието на Пасха Християн Розенкройц е зает с приготвянето на своя скъп Пасхален агнец и изведнъж се разразява буря, която застрашава да отнесе колибата му. На тази първа буря

трябва да устои всеки ученик. Причината за нея е лесно обяснима – това е онзи сблъсък със силите на истинския живот в групата на гърленото сплитане. Двете групи искат да държат под контрол системата на личността: едната – за поддържане на стария живот, другата – за издигане към новия живот.

Тази буря, тази битка има толкова варианти, че би ни отнело много часове, за да опишем дори в най-общи линии какво се случва. Затова ще се ограничим с някои основни указания. Тази борба, тази буря, на която на този етап трябва да се устои, както вече разбирате, има за цел да изолира групата на гърленото сплитане от биологични, морални и духовни влияния, т.е. да я направи способна да възприема само необходимия биологичен минимум. По-нататък тази група сплитания трябва да помогне в процеса на трансфигурация.

Затова за начинаещия ученик имат голямо значение следните три указания: Първо, не изключвайте от нашата природа онова, което може да послужи на Делото. Второ, ограничете другите влияния до минимум. Трето, бъдете винаги отворен и готов за приемане на новата светлина – светлината на първоначалната прана. Точно тук борбата, за която би могло повърхностно да се съди, че вече е отдавна отминала, започва отново. Затова обърнете още веднъж внимание на началото на тази глава, където е казано: Ученикът, уморен от борбата в този свят, може само по вътрешна необходимост да се приближи до Гносиса.

Битката, която трябва да се състои в навечерието на Пасха, започва именно с това. На новата нервна дейност, родена под влияние на първоначалната прана, ще бъде отговорено с пълна концентрация на силите на диалектичната природа с цел да се насочи целият интерес

на ученика към земния свят. В дивия хаос от всевъзможните влияния ще се изясни дали ученикът е в състояние да отговори на *поканата за Сватба*.

Кой би могъл да опише този натиск, причинен от възникналия конфликт? Нима всички хора нямат свои амбиции, грижи, интереси, които, макар и вече неутрализирани, явно или скрито ги привързват към този свят? Колко наши ученици са абсолютно погълнати от всичко, случващо се в света! Когато се стекат обстоятелствата, ученикът изцяло се занимава с тях. Малко ли са научните и художествени увлечения, които успяват да го обсебят! Колко уловки го увличат по един изключително хитър начин точно в момента, когато Новият живот го зове! Как преувеличава той многобройните ситуации, при които търпи пълен провал, отдавайки го на волята на съдбата! И как боязливо разсеян е, когато му се наложи да погледне собствените си грешки от гностична страна.

Ако не искате да направите от чистите указания на Универсалната светлина Гордиев възел, ще трябва с безрезервна смелост да погледнете самия себе си и да видите живота си такъв, какъвто е в действителност. Ученикът, който е започнал тази борба – борбата за приготвяне на празника Пасха, във всяка секунда от своя живот стои между два пътя, по които може да върви, и изборът е само негов. Първият път – това е пътят на нашата природа, вторият – Пътят на новия живот. Ако се задълбочите в това, ще откриете, че истинският път, реален до най-малките детайли, е винаги пред вас.

Ученикът знае своя дълг. Посочил му го е *в горната стая* човекът със стомната и сега трябва да изпълни този дълг. Когато направи това по описания начин, то в определен момент бурята утихва и групата на гърленото

сплитане преминава в състояние, при което старият път и старите методи биват изоставени. Тогава ученикът влиза в тишината на *горната стая*. Битката е завършена. Отровата на природата не ще може повече да му навреди. Ученикът е възлязъл горе с помощта на първото въже. Живеейки в света, той вече не е от този свят.

ХІІ

СЕДЕМТЕ ОСВОБОЖДАВАЩИ ДЕЙСТВИЯ (ІІ)

Сега вече знаете, че първото освобождаващо действие – резултат от правилната реакция към първия лъч на светлината на първоначалната прана, докоснал змийския огън – поражда една напълно нова функция в групата на гърленото сплитане.

Когато първото въже е спуснато в шахтата на смъртта и ученикът успешно се е хванал за него, влиянията на диалектичната природа – например действията на светлината, звука и атмосферата – се свеждат до биологичния минимум. Сега ученикът може външно и вътрешно правилно да изпълнява своята гностична работа, без да го възпрепятства притеглянето отдолу. Тогава когато първото сражение вече е преминало, той може да влезе в тишината на *горната стая*, за да приготви своята Пасха.

Сега е необходимо да се насочим към трите следващи аспекта от процеса на Тайната вечеря, тъй като те трябва да се разглеждат в един общ контекст. Докато първото освобождаващо действие се отнася до подготовката на Пасха, следващите три са свързани с приготвянето на ученика за самата Пасха. Те произлизат от измененията, които стават в групата сплитания на гръкляна, на белите дробове и тези на сърцето.

Тези три нови фази от процеса на осветяване могат да започнат едва тогава, когато ученикът е реагирал вече на първия лъч на светлината на първоначалната

прана, благодарение на което групата сплитания на гърлото е изменила своята функция. Когато е достигнато това първоначално изменение и ученикът продължава да изпълнява съзнателно своята задача в *горната стая*, тогава бързо се осъществяват три нови докосвания на светлината на първоначалната прана, благодарение на което в него се появява една способност за реално приготвяне на Пасхалния агнец.

Тези три нови божествени докосвания на Светлината преминават по същия път, както и първото. Светлината влиза в светилището на главата, спуска се надолу по канала на змийския огън, отразява се от *plexus sacralis* и бързо се насочва нагоре по симпатиковата нервна система към предстоящите ѝ цели. Тези цели се намират главно в светилището на сърцето и са тясно свързани с всичко онова, което вече бе осъществено от ученика в светилището на главата.

Сега ученикът на Христовата алхимия пристъпва сериозно и с голямо внимание към приготвянето на своя скъп Пасхален агнец. Свещеният граал – чашата, в която ще бъде наливано Виното на живота – трябва да бъде издигната в светилището на сърцето. Не трябва да мислите за това като за един мистично-емоционален процес. Не, *Великото дело* трябва да бъде буквално възпламенено.

В началото думата “Пасха” означаваше “прекращаване на прага”. Чрез правилната реакция на първия лъч на светлината на първоначалната прана се създава нова възможност. Прекращвайки прага, ученикът навлиза в съвършено нов свят, в една жизнена сфера с абсолютно други аспекти, действия и задачи. Това е жизнената сфера на спасението. В тази жизнена сфера Божият агнец – Христовата сила, спасителната божествена светлина –

участва напълно в работата и принасяйки в дар себе си с неизразима любов, започва да полага основата, върху която ще се даде възможност на ученика да се върне в Бащиния дом.

Много важно е да разберете какво става в системата на личността и по какъв начин разумно трябва да бъдат употребени възможностите, заложените в микрокосмоса. Още сега трябва да вникнете в библейските думи, според които божествената сила, Божият план, се осъществява в немощ. Това означава, че всичко, което става в личността в процеса на Тайната вечеря, няма за цел да поддържа личността, а да я направи способна да застане на Кръстния път в абсолютна хармония и дълбока радост.

Въпреки че не искаме предварително да говорим за това, което Гносисът желае да ви съобщи, все пак добре би било, ако още сега ясно осъзнаете, че Кръстният път няма нищо общо с онова, което мислят, говорят и пишат за него природните религии.

На този етап ученикът трябва да работи върху възобновяването на единството между главата и сърцето. Може би знаете, че и природният окултизъм е насочен към осъществяването на тази цел. Спомнете си девиза на някои природно-окултни групи: “Ясен разум и любещо сърце.”

Много е важно обаче как разбирате този девиз – дали в смисъл на природно-окултен стремеж на личността, или в трансфигуристичен смисъл, тъй като разликата е огромна. В първия случай се опитвате да имитирате първоначалния човек, образа на Христос, изхождайки от безумието на вашето *ego*. По този начин никога няма да успеете да постигнете своите цели и ще се заблуди-

те в илюзиите на огледалната сфера. Във втория случай вървите по пътя на Християн Розенкройц, по пътя на трансфигурацията, по който умира егото, за да се роди истинският аз.

Сега ученикът действа с предчувствие за бъдещата слава, така както Тайната вечеря се явява едно предчувствие за бъдещото осъществяване. Апостол Павел, като говори за тези неща – а той говори, като изхожда от собствения си опит по приготвянето на Пасха – нарича последствията от това приготвление “залог на Духа в сърцето”, или “писмо, написано в сърцето”. По-нататък той казва за себе си: “Моето сърце е широко”, а за други: “Във вашето сърце е тясно” и “станете също широки”.

Трябва да прекрачите прага на това обновление в сърцето, което се явява залог на Духа. Да имате в сърцето си такъв залог на Духа е велика милост, която дава радост, независимо че се ражда с голямо вълнение и болка. За това говори мъдрият проповедник: “Тук целият бъдещ нов век сякаш е скрит в сърцето.”

Разберете и никога не забравяйте, че промяната на сърцето, за която постоянно се говори в Библията, съвсем не е свързана с изменение на вашите чувства, със смяна на вашите емоционални настроения. Знаете по какъв начин става това: азът стои в засада и обмисля как да осъществи своите планове. И когато един начин се окаже неудачен, тогава му се налага да действа по друг.

Известно ли ви е, че всяка дума се ражда в светилището на сърцето? Известно ли ви е, че всяка дума има своя вибрация? Известно ли ви е, че по този начин качеството на всяка дума може да се изследва с помощта на сетивните органи, което помага с точност да се установи вътрешното състояние на сърцето?

Разбирате ли защо в този контекст може да се говори

за един *сладостен аромат* или пък за *ужасна смрад*, тъй като е напълно ясно дали сърдечната болка, проблемите и грижите, които произхождат от сърцето, са резултат от импулсите и атаките на вашия аз, или са резултат от битките по Пътя? Няма да можете да излъжете Братството и неговите служители.

Когато се казва “Повдигнете сърцата си!”, не се има предвид някакъв размисъл върху висши божествени теми в мистичен екстаз. Тези думи имат съвсем друго значение.

В Библията се казва още: “Бог гледа сърцето”, “Бог изпитва нашите сърца”. Бог, Духът, светлината на първоначалната прана, се спуска върху човека. Когато ученикът е *прекрасил прага*, както и да се проявява неговата сърдечна болка, към него се обръщат с думите: “Повдигни сърцето си!”

Под *повдигане на сърцето* се има предвид възобновяване на равновесието между светилището на главата и светилището на сърцето – необходимото за ученика единство между сърцето и главата. Всеки ученик, преминал прага и измъкнат с първото въже от шахтата на смъртта, с други думи – завършил своята подготовка, застава пред тази нова задача. Следователно това е нещо съвсем друго в сравнение с мистично-емоционалния екстаз или молитвената екзалтация.

“А ти, когато се молиш, влез във вътрешната си стаичка и като си затвориш вратата, се помоли на своя Отец, който е в тайно; и твоят Отец, който вижда в тайно, ще те възнагради.” В Планинската проповед под *молитва* се разбира работата за приготвянето на Пасха – работа върху единството на системата глава-сърце.

Бихме искали да ви обясним това по-подробно. Системата глава-сърце трябва да се разглежда като нещо на-

пълно цялостно. Когато се приближим към тази система на основата на Универсалното учение, виждаме, че сърцето и главата анатомично и органично взаимно се отразяват. Всъщност сърцето и главата представляват една сфера, а малкият кръг на кръвообращението се грижи за цялостния процес на циркулация на различните сили в тази сфера.

В природния човек това единство е нарушено изцяло. При него сърцето и главата са в постоянна жестока борба, в която побеждава ту главата, ту сърцето. Затова хората биват или интелектуални, или емоционални. Тази патология се предава по наследство и се отразява в органите на човека. По тази причина днешният диалектичен род хора са крайно противоестествени.

За да можем да разберем това, трябва да си представим разпределението на силите на идеалната планета: северният полюс е асимилиращият полюс, а южният е изявяващият. Според насочването на изявяващия полюс, асимилиращият привлича всички необходими стабилизиращи сили. Между астралните и ментални области трябва да има абсолютно равновесие, което задължително да се доказва в полето на изява.

При човека това равновесие е напълно нарушено и органично повредено. Затова съзнанието реагира произволно – ту с превес на главата, ту на сърцето. Равновесие, което се поддържа от божественото съзнание, намира израз в мъдростта и вечното развитие, докато нарушеното равновесие ражда в главата повърхностна рязсъдъчност, а в сърцето – емоции, вълнения. На последните две активности се дължи кристализацията, втвърдяването на личността. Проблемът е в това, че тези два аспекта на системата са много динамични. И поради фундаменталното повреждане те действат поотдел-

но, така че тласкат човека към различни постъпки. Но тъй като тези действия не са основани на Мъдростта, а са само механична реакция на динамичните импулси на сърцето или главата, те водят до все по-голяма изолация и предизвикват все по-големи нарушения в цялата система.

Между главата и сърцето се намира гръкляна. Той е разположен на входа на трахеята и представлява хрущялно образувание, на което са опънати гласните връзки. Въздушната струя, изтласквана нагоре от съкращаващите се междуребрени мускули в процеса на дишането, привежда гласните връзки в състояние на вибрация и по такъв начин се ражда звукът. Гласните органи – устната кухина, носът, езикът и устните – придават различен тембър. Така се образува речта, с чиято помощ изразяваме мислите и чувствата си. Гръклянът ни дава също и възможността да пеем.

В речта и пеенето е скрита велика магия, чрез тях се разкрива състоянието на цялото същество. Речта или пеенето, произведени от човек, зает с приготвянето на своя скъп Пасхален агнец, биха създали със своята вибрация аромат, благоухаещ пред лицето на Бога. Това би позволило с огромна мощ да се въведе в цялата система светлината на първоначалната прана, което би допринесло за бързото ѝ съзряване за божественото докосване.

Но когато речта и пеенето са проява на човек, изцяло насочен към природата, това би предизвикало вибрация, наподобяваща смрад пред лицето на Бога и действаща крайно изолиращо. В този случай човек би докоснал онова, за което не е достоен, причинявайки си голяма вреда и немощ. Трябва сериозно да отчетете това.

Понякога говорят за “обработен” и “необработен” глас. “Необработеният” глас е всъщност обикновеният

глас на човека, който изразява неговото състояние. Истинският глас на човека безпогрешно свидетелства за състоянието на системата глава-сърце. Поради факта, че понякога това състояние не е съвсем приятно или не е пригодно за определени цели, от древни времена са се правели опити гласът да се “обработи”, имитирайки чрез него едно или друго състояние на битието.

Вие, разбира се, ще разберете, че такава култура действа винаги изолиращо. Помислете само за елейните гласове на някои богослови, за свещеническите обреди на латински, за грегорианските хорали, за умението чрез собствения глас да се изразяват различни чувства. Помислете и за това как определени групи хора съзнателно се стремят да се изразяват грубо, а други полагат усилия за изкуствено култивиране на гласа си. Помислете също за вокалната култура. Всичко това са само имитации, които още повече способстват за превръщането на нашия свят в адска пропаст. За ученика е важно да бъде запознат с всички възможни опасни действия, за да бъде сигурен в разбирането си на истинския смисъл на приготвянето на Тайната вечеря.

ХІІІ

СЕДЕМТЕ ОСВОБОЖДАВАЩИ ДЕЙСТВИЯ (ІІІ)

“Повдигнете сърцата си!” – звучи призивът към ученика, който трябва да приготви своя скъп Пасхален агнец. Както вече отбелязахме, това “повдигане” на сърцето няма нищо общо с какъвто и да е емоционално-религиозен екстаз, а означава пълно изменение на светилището на сърцето. Повдигането на сърцето насочва разума към възстановяване единството на главата и сърцето – основа на процеса за спасение, предшестващ трансфигурацията.

Ако искате да узнаете какво става в живота на ученика, пред когото стои тази задача, тогава е важно още веднъж да подчертаем, че когато в Библията се говори за необходимостта сърцето да бъде приготвено за приемане на божествената светлина, никога не се има предвид някакво мистично преживяване.

Мистичното преживяване, емоционално-религиозният екстаз, са резултат от живота на чувствата, които имат в диалектичния природен порядък висока култура, допринасяща както за позитивно, така и за негативно развитие. Когато вашите чувства, стремежи и желания се насочват към религиозни или философски обекти, резултатът винаги е едно негативно и чисто земно емоционално състояние. Човекът, придаващ форма на подобно чувство, винаги доказва своята негативна нагласа с действията си. На едно отрицателно магнитно излъчване неизбежно идва отговор, който е положителен по

отношение на негативия чувствен живот на хората.

Този отговор обаче никога няма да бъде божествен. Докосването, произлизащо от сферата на отразяващия етер, може да бъде само от земен произход. В диалектичния свят позитивното и негативното винаги действат заедно. Въпреки че взаимно се неутрализират, те не са в състояние да освободят от колелото на раждане и смърт дори и един единствен човек. Трябва ясно да разберете цялата илюзорност на представите на религиозните маси, според които чрез мистично преживяване хората могат да се съединят с Божественото начало.

Трябва също така да осъзнаете, че и вашият разум не може да ви помогне в това начинание. Божествената светлина на първоначалната прана може да влезе само в светилището на сърцето, и то само когато то е напълно подготвено за това, защото един дом може да се обитава едва след като се построи. И ако този дом съществува само във вашата фантазия, то и животът в него ще бъде илюзорен.

Много ученици от Школата на Розата и Кръста, които са разбрали, че интелектът сам по себе си не носи освобождение, имат склонност да прибягват до културата на емоционалния живот, смятайки, че така ще им бъде отворена вратата към освобождението. Трябва обаче да ви отнемем тази надежда. Тези два начина изцяло се отнасят до нашата природа и неизбежно привързват към нея. По принцип, разумът служи на това, което сме свикнали да наричаме наука, а чувството – на природната религия. Ясният ум и любещото сърце са аспекти и изяви на едно и също пленничество.

Това правилно са забелязали някои езотерици. Затова те пишат за охлаждане на разума и чувствата. Под *охлаждане* трябва да се разбира не достигане до

противоположното на топлото, а отсъствие на органична възприемчивост. В обикновения смисъл на думата *студен човек* означава коравосърдечен и закостенял човек, който като палач е глух за воплите на своите жертви. Но ученикът гностик, който е “охладнял” към импулсите на разума и чувствата от тази природа, убивайки тези функции в собствената си природа, внася значителен принос в приготвянето на своя скъп Пасхален агнец. Като розенкройцер той е зает с издигането на Свещения граал в светилището на сърцето.

Може би сте запознати с легендата за Свещения граал. Според тази древна легенда Граалът е чашата, която Иисус Христос е използвал по време на Тайната вечеря. Йосиф Ариматейски напълнил тази чаша с кръвта на Разпнатия и я запазил. По-късно неговите последователи я пренесли на Запад, където се пази в тайна до ден днешен.

Мистиците от Средновековието злоупотребяваха с преданието за Граала по всевъзможни начини. Чрез емоционални спекулации в поетичните произведения на мистични подражатели можем “да научим” какви гностични качества са ни необходими, за да разберем какво е Граалът, как да го приготвим и къде да го намерим.

За да вникнем в мистерията на Граала, ще си послужим на първо място с обсъждания вече евангелски разказ за това как апостолите Петър и Йоан биват призовани да приготвят Тайната вечеря. Граалът трябва да бъде приготвен от самите ученици, за да може след това Господ Иисус да си послужи с него.

Анатомично свещеният съд се образува от трите групи сплитания, за които вече говорихме, а именно гръклянното сплитане (*plexus laryngeus*), това на белите дробове (*plexus pulmonalis*) и сърдечното сплитане (*plexus*

cardiacus). Горната му част е свързана с гръклянната система, белите дробове образуват столчето, а основата на Христовата чаша се намира в основата на сърцето. И така, възможността за приготвяне на сватбената чаша е заложена във всеки човек. Но ученикът може да успее само когато е готов да се възползва от тази възможност, следвайки указанията на свещената наука.

Както казахме, първото освобождаващо действие из-олира ученика от влиянието на диалектичната природа относно светлината, звука и атмосферата. То ги намалява до биологичния минимум. Това първо освобождаващо действие превежда ученика през прага – той пристъпва към приготвянето на Пасха.

След него следват три нови освобождаващи действия. Ученикът трябва да реагира на етерните сили на Неподвижното царство – на трите вида свещени храни, които му се изпращат на помощ и се спускат в шахтата на смъртта подобно на три въжета. По-нататък ученикът трябва да създаде в светилището на сърцето възможност да задържи тези сили. По този начин, чрез използване на съществуващите възможности, се издига Граалът.

Когато ученикът стане възприемчив към новите етери, той ги усвоява чрез решетестата кост на носа. При първото освобождаващо действие – при преминаването през прага, носната кост се подготвя за това усвояване, като същевременно се затваря за влиянието на диалектичните природни сили. Тогава новите етери навлизат през трахеята, изпълват дробовете, достигайки по този начин входа на сърцето и, след изпълнението на своята функция, частично се издишват. При вдишването се извършва въздействие на левия страничен дял на щитовидната жлеза, а при издишването – на десния. По такъв начин очертанятията и формата на силовите линии на

свещената чаша се запечатват в сърдечното светилище. Ако сте запознати поне малко с анатомията на човека, ще забележите, че тази структура от силови линии наистина наподобява формата на чаша. Врязването на тази структура, анатомичното ѝ оформяне чрез новите етери, апостол Павел нарича “обрязване на сърцето”. И това действително е вярно.

Тази анатомична подготовка се осъществява с нови химически, нови жизнени и нови светлинни етери. Химическият етер придава форма на Граала, отлива съда. Новият жизнен етер дава възможност чрез този свещен съд да се приеме Хлябът на живота, а новият светлинен етер го подготвя за приемане Виното на Духа. Химическият етер се проявява главно чрез групата на гръклянното сплитане, жизненият – чрез групата на гръдното сплитане, а светлинният – чрез групата сплитания в основата на сърцето.

И когато се чуе призивът: “Повдигнете сърцата си!”, става дума за поднасяне на така приготвената чаша, Свещения граал.

На въпроса “Готов ли си?” Светлината и Силата на новото царство се издигат от сърцето и дробовете нагоре, в гръдната кухня. И там, където гръдната кухня се стеснява, завършвайки с гръкляна, се ражда новият звук, издаващ нов ликуващ възглас: “Да, Господи, готов съм!” Тогава Пасхалният агнец е приготвен. Той е приготвен в “скъпоценна ваза”, както са наричали Граала на най-древния гностичен език. И така, този свещен съд сега е готов да приеме свещения огън, или *кундалини*, както го наричат източните братя.

Сега идва времето за появата на Йосиф Ариматейски – нали той трябва да вдигне Граала и да го напълни с кръвта на Разпнатия. За да разберете това, трябва още

веднъж да погледнем началото на “Алхимичната сватба на Християн Розенкройц”. Там четем, че и Християн Розенкройц е зает с приготвянето на своя скъп Пасхален агнец. Изведнъж се развихря силна буря, която заплашва да разруши “къщичката” му, построена “на хълма”.

В този класически разказ отново се срещаме с понятието “Йосиф Ариматейски”. Разбира се, този човек с тази фамилия не е историческо лице. Името му символизира човека, който започва и изпълнява Великото дело на свободен зидар.

В името *Йосиф* е вложена идеята за “строяща се къща”. *Строящата се къща*, според Универсалното гностично учение, е работно място. В такава “строяща се къща”, на такова работно място трябва да се извърши Великото дело – приготвянето на скъпият Пасхален агнец, т.е. Граала.

Но преди да може да бъде осъществен този свещен труд, необходимо е да се създаде работно място “на хълма”. Този труд може да се изпълни, когато първото освобождаващо действие завърши и ученикът прекрачи “прага”. Такова магично обозначение *на хълма* намираме в името “Ариматей”. Затова Йосиф Ариматейски е този, който повдига Граала, за да го напълни с кръвта на Разпнатия.

Кръвта на Разпнатия – това е Гносисът, божественият огън, кундалини. Наистина, животворната субстанция се излива на златни капки върху Розата в светилището на главата, за да се спусне, както вече казахме, в тазовото светилище, и оттам отново да се издигне. Така капка по капка Гносисът се излива в повдигнатия Граал.

И тогава ще се разбере дали правилно е отпечатан в сърцето този свещен съд и ще стане ясно дали строителят действително е станал майстор-строител, защото

следва *огненото изпитание*. Докоснат от свещения огън, Граалът – кръстът на майстора-строител – не бива да се счупи. Направеното от него трябва да може да издържи на този свещен огън. Това е бурята, през която трябва да мине Християн Розенкройц след срещата с Огнената дева.

Огънят, или кундалини, подарен на Християн Розенкройц, се донася от девица. Това означава, че Божественият огън не е от този свят, че не е опетнен от никакво диалектично влияние. Който може да издържи Огъня в повдигнатия Граал, който е в състояние да го съхрани като Йосиф Ариматейски, той ще носи напълнения по този начин свещен съд *на Запад*, там, където слънцето залязва. Това е моментът, когато слънцето на обикновената природа залязва, за да може над хоризонта да се издигне слънцето на новия живот.

Така апостолите Петър и Йоан, качвайки се в *горната стая*, приготвиха Пасхалния агнец. Чашата на Граала е отлята от най-чистия кристал на новите етери и напълнена със свещен огън. Сега самият Господ може да дойде и да отслужи Тайната вечеря. Хлябът и Виното са приготвени.

Ясно ви е защо от така приготвената маса за Господаря на живота се издига сладостен аромат. Ако сте разбрали анатомичната структура на чашата на Граала, то знаете, че този сладостен аромат се доказва чрез един нов език, чрез едно ново слово, издигащо се от обновеното сърце. Това ново слово е блясъкът на божествената кундалини; това е словото на възкръсналото в Бога сърце, изстинало и загубило чувство към тази природа и намерило единството със светилището на главата. Дано даде Бог един ден да говорите на този нов език на сърцето – като доказателство, че ясно виждате пред себе си

пътя на Светия Дух.

Ще разберете също така, че отливането на Граала – свещената чаша, от най-благороден етерен кристал не е работа, която може да се свърши през свободното време след приключване на обществените задължения или в обикновеното всекидневие. Отливането на Граала е труд, който може да бъде завършен само след множество разочарования и интензивна борба. Това е бурята, която е спомената в “Алхимичната сватба на Християн Розенкройц”.

Обаче само за този, който е способен да устои на бурята и да укроти бушуващата вълна, ще се отвори Брачният чертог. И новият език ще звучи в устата му като вечна песен.

XIV

СЕДЕМТЕ ОСВОБОЖДАВАЩИ ДЕЙСТВИЯ (IV)

Обсъдихме с вас четирите освобождаващи действия; след тях в магичния процес на Тайната вечеря следват още три.

За да се закрепим здраво в съзнанието ви значението на тези седем действия по време на Тайната вечеря, искаме още веднъж точно да опишем характера и същността на този процес. За целта ще приведем някои извадки от това, което вече подробно обсъдихме, и се надяваме, че това кратко описание на седемте освобождаващи действия ще бъде за вас достатъчна основа, за да видите ясно пред себе си вратата към трансфигурацията.

В света на диалектиката целият наш микрокосмос е пленен от личността, чиято природа е единна с нашия материален свят. Това пленничество е причината микрокосмосът да бъде влачен непрекъснато с еднообразна последователност като на въртящо се колело от раждане, разцвет и умиране през цялата сфера на диалектиката. Създалата се от това ситуация свидетелства за постоянно и силно страдание, грижи и болки, не обещаващи никакво освобождение.

Когато на базата на своя опит ученикът започне да разбира това, когато страхът от смъртта и непреодолимата нужда го доведат до осъзнаване, той започва да търси. Това търсене не се основава на разум или на чувства, а на една жизнена необходимост. Отговорът на подобно търсене идва чрез лъчите на Розата и Кръста. Чрез

това излъчване учението, лекциите и цялата дейност на Братството биват разбрани в истинската светлина. Това излъчване насочва вниманието на ученика към първоначалната родина на неговия микрокосмос и му помага отново да я намери.

Ученикът осъзнава, че неговата личност е като котва, която държи микрокосмоса, и смътно се досеща за възможността за строителство на нов храм. В мрака на своето съществуване заблудилият се търси Светлината. Неочаквано лъчът на Светлината пада върху него и той, воден от него по Пътя, се обръща към далечната цел. Чрез това действие той сам отваря вратата към освобождаващите мистерии.

Когато вратата се отвори, започва нов процес. Първият процес служи само за ориентация; целта на втория процес е да направи природната личност, която, както казахме, е причина за пленничеството и денатуризацията, способна за трансфигурация и новораждане. Разрушаването на личността и аза не е себеунищожаване. Ако личностният аз бъде насилствено унищожен, в микрокосмоса все още няма да има друг аз, способен да поеме работата. Затова разрушаването на природата, т.е. трансмутацията, може да се осъществи и да стане реалност само при наличие на една нова природа, на един нов аз.

Поради факта, че новият аз не може да се появи без разграждане на стария аз, делото би могло да се окаже непосилно. Но това може да се направи чрез посредник – чрез Светия Дух, чрез светлината на първоначалната прана. Докосването на тази светлина довежда диалектичната личност на ученика до състояние, в което в микрокосмоса може реално да започне процесът на трансмутация и да се образува една нова личност, която в

определен момент да поеме работата на старата. Този процес не култивира личността и не я приковава по-силно към колелото, а действително я води към изхода, към фундаменталната смърт.

Така природната личност, освободена от стремежа си към издигане, става база за трансфигурация. Затова казваме, че Новият живот трябва да започне отдолу.

Този втори процес наричаме *свещената Тайна вечеря*; той се състои от седем етапа, от седем освобождаващи действия.

По време на първото освобождаващо действие диалектичната личност бива изолирана от многостранното влияние на обкръжаващите я природни сили. Тези влияния се свеждат до минимум в зависимост от биологичното функциониране на личността.

Следващите три освобождаващи действия спомагат за формиране на Свещения граал. Граалът – това е единството между главата и сърцето, благодарение на което светлината на първоначалната прана се закрепва в системата на личността, за да може тя да работи с помощта на силата, която *не е от този свят*.

При първото освобождаващо действие ученикът започва подготовката за Пасха; трите следващи действия са насочени към осъществяването на Тайната вечеря.

Светлината на първоначалната прана се събира в поднесената от ученика чаша, от която излиза едно приятно благоухание, проявяващо се чрез един нов език, чрез едно ново слово. Хлябът и Виното са приготвени. Сега може да дойде Господ, за да отслужи Самият Той *Тайната вечеря*.

Нашата задача е да насочим вниманието ви върху трите последни освобождаващи действия, по време на които Господ влиза в приготвената от учениците горна

стая. Когато учениците Го обкръжават, Той им казва:

Вземете и яжте: това е Моето тяло. Взе и чашата и като благодари, даде им я и каза: Пийте от нея всички! Защото това е Моята кръв на Новия завет, която се пролива за мнозина за прощаване на греховете.

Разбирате, че тези думи изразяват един принцип. Когато Граалът се напълни със Златната светлина на първоначалната прана, тази светлина се дарява на ученика, за да я прилага той в пълна хармония с нея. Затова апостол Павел казва, че всеки ученик, който яде и пие тази златна субстанция, яде и пие собственото си осъждане. Това значи, че онова, което прави ученикът с връчения му Граал, внимателно бива наблюдавано. Когато ученикът прилага тази свещена materia magica за диалектични, себеутвърждаващи цели, Граалът незабавно се разбива.

И апостол Павел предупреждава учениците си: “Защото всеки път, когато ядете този хляб и пиете от тази чаша, възвестявате смъртта на Господа, докато Той дойде.” Това означава: Всеки път, когато използвате свещената materia magica, мислете за това, че го правите само в служба на процеса на трансфигурация, за да се осъществи Великото дело.

Процесът на Тайната вечеря насочва вашето внимание към три още неописани групи сплитания, от които първата се намира в областта на стомаха (plexus solaris), втората – в долната част на корема (plexus pelvinus), свързана с половите органи, а третата води към нашата изходна точка – кръстцовото сплитане (plexus sacralis), намиращо се в долния край на системата на змийския огън.

Навярно с учудване си задавате въпроса защо в процеса на седемте освобождаващи действия се придава такова значение на групите сплитания. На този въпрос искаме още веднъж да отговорим, този път по-подробно.

Известно ви е, че по цялото тяло се разпростира необикновено фина мрежа от нервни влакна. Сплитанията са възли в нервната система, точки на трансформация и концентрация на нервна сила. Нервният флуид трябва да се разглежда като флуид на съзнанието. Флуидът на съзнанието оказва влияние на жлезите с вътрешна секреция и чрез тях – на кръвта. Когато съзнанието е насочено към земната природа, към собствения живот, към аза и кръга на неговите действия, то основата на кръвта свидетелства за това. Когато съзнанието изцяло се промени, кръвта безусловно го следва. И така, промяната на живота започва в началото не от кръвта и не чрез кръвта, а чрез нервния флуид.

Много хора (към тях се отнасят и всички природни окултисти) се опитват да изменят кръвната си основа чрез диети или упражнения. Макар с това да предизвикват изменение в жлезите с вътрешна секреция, съзнанието им продължава да съответства на тяхното начално, рутинно състояние, поради което така нареченото разширено съзнание винаги ще попада под атаката на огледалната сфера.

Затова Великото дело трябва да започне от съзнанието. Съзнанието трябва, както вече подробно обсъдихме, да се отвори за посредника – Христос. В процеса на святата Тайна вечеря се говори, че освобождаващо действие може да се роди само ако светлината на първоначалната прана се разпредели по цялата нервна система и тя се хармонизира с тази светлина. Така центърът на вашата работа е освобождаване на нервната ви система чрез

докосването на Светия Дух. Докато все още показвате признаци на опустошаваща нервност, това означава, че не сте свободни, а все още сте привързани към този свят с неговите страхове, предрасъдъци и илюзии.

Ядрото на нервната система е в змийския огън, чиято основа лежи в *plexus sacralis*. Когато тази основа се отваря и “змията” се насочва към *пустинята*, тогава освобождаващата светлина засиява в цялата система. Главата на змията се отваря за огъня на Светия Дух и е изцяло обгърната в пламъци. С ослепителен блясък огънят се устремява отново надолу и, отразен от кръстцовото сплитане, разпространява новия златен флуид по цялата нервна система, влияейки последователно на всички групи сплитания. Отначало това се извършва за защита на личността от диалектичните силови вълни, след това – за отливането на Граала, и накрая – за приемане на святата Тайна вечеря.

След първото освобождаващо действие – “преминаването на прага”, свещеният съд може да бъде приготвен от най-чистия етерен кристал, след което идва Господарят на живота – самата светлина, за да отслужи Тайната вечеря. Около него са се събрали дванадесетте апостоли – дванадесетте мозъчни нерви, които контролират цялото тяло, управляват всички органи и правят възможни всички действия. За тези дванадесет апостоли се отнасят думите: “Вземете и яжте, това е Моето Тяло” и “Пийте от тази чаша.”

Разбирате значението на тези думи. Приготвената в Граала – свещената чаша, субстанция преминава като вътрешна сила през цялата нервна система и в резултат от това ученикът действително може да живее *във* Христос, *от* Христос и *чрез* Христос, т.е., да участва в процеса на Тайната вечеря.

Групата на стомашното сплитане дава възможност на ученика да въведе в кръвообращението всички нови хранителни субстанции на свещената храна и огъня на съзнанието. Когато действието на тази група сплитания започне да хармонира с действието на бърбреците и да им влияе, от кръвта на ученика започват да се извеждат всички вредни вещества и кристализиращи сили, влизащи в състава на кръвта на обикновените хора и носещи отговорност за образуването на опасния глютен.

Мнозина от тези, които се занимават с изучаване на свещената наука, безрезултатно се питат какво общо могат да имат бърбреците с процеса на освещаване. Но сега ще разберете защо псалмистът пее: “Провери ме, Господи, и ме изпитай; очисти вътрешностите и сърцето ми. Защото Твоята милост е пред очите ми и ходя в истината Ти.”

С тези думи говори ученикът, извършващ петото освобождаващо действие. В системата стомах-бърбреци трябва да цари пълно равновесие. Когато прозвучава мантрата: “Приемете и яжте, това е Моето Тяло”, тази система трябва да бъде в пълна готовност. Защото ученикът, който получава тази задача, се намира в чужда земя и неговата личност е диалектична. Обкръжаващите го опасности не са плод на въображението.

Когато стомашната група сплитания действа по правилния начин, жизнената енергия може едновременно да бъде разпределена и приложена според нейното предназначение. В дадения случай умората и излишният разход на енергия могат да бъдат предотвратени.

Бърбреците са разположени от лявата и дясна страна на гръбначния стълб със змийския огън, на височината на толкова важните първи три поясни прешлена. Над

горната повърхност на бъбреците се намират жлези с вътрешна секреция, известни като *надбъбречни жлези*. Те произвеждат хормони, които контролират метаболизма на въглехидратите и половите жлези, т.е., доставят енергия. Когато цялата система на стомаха, бъбреците, надбъбречните жлези и на съответстващия трансформатор на нервната сила е лошо построена, след всяко докосване на свръхприродната сила следва неправилно действие и количеството на глутена в кръвта се увеличава. Тази система е тясно свързана със системата сърце-глава, затова прекалено напрегнатият емоционален живот може да предизвика ревматизъм или диабет.

Но ученикът на “петото въже” може да изрече думите на двадесет и шестия псалм: “Ще обиколя олтара Ти, Господи” – и смело да каже: “Провери ме, Господи, и ме изпитай, очисти вътрешностите ми и сърцето ми”. Така се привеждат в пълно равновесие флуидът на съзнанието, флуидите на вътрешната секреция и кръвта, което гарантира новото освобождаващо действие.

Сега следва последният принцип, изразен в следващите действия и слова на Господ Иисус:

И като взе чашата, благодари и им даде; и те всички пиха от нея. И им каза: „Това е Моята кръв на новия завет, която се пролива за мнозина”.

Тази мантра на Граала насочва вашето внимание към шестата групата сплитания, свързана с преобразуването на творческите сили. Когато петте предходни освобождаващи действия са се изпълнили в съответствие с изискването на светлината на първоначалната прана, шестата стъпка няма да предизвика ни най-малка трудност. С помощта на шестото въже ученикът може да бъде окончателно изваден от шахтата на смъртта.

Така получаваме следното схематично описание на процеса на Тайната вечеря:

1. Постигане на състояние на недосегаемост за диалектичните сили, чието влияние се свежда до биологичния минимум – прекрачване на прага;

2. Формиране на чашата Граал с помощта на новите етери;

3. Изменение на кръвта, уравновесяване на енергиите и задължително отделяне на диалектичните отпадъци от кръвта.

4. Преобразуване на творческата сила, позволяваща на ученика да държи под контрол всички свои действия.

Когато въжето се спуска за последен път в шахтата, се установява, че съпротивлението е преодоляно. Връзката между светлината на първоначалната прана и микрокосмоса окончателно е затвърдена – започва ендурата. Сега ученикът може да “възвестява смъртта на Господ, докато Той дойде”.

Тайната вечеря е приета и ученикът отива в Гетсиманската градина.